

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266642064/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Thi Lappen i det field stig Vildbrad vel behager,
 Hand icke vaanden er, men den til tacke tager;
 Saa skade skeer ej, der jo noget Gafu kand føje.
 Hand riimer saa derom oc lader sig vel nøje.

(m) Nissen er
 Puigen.
 (n) Acke er
 kotte, oc tilt er
 ont.

Hand siger; er hun kaald, maa Nissen (m) Lemmend varme,
 Bær frem du Acke min, det er ej ijldt i Tanne. (n)

I samme mellom Loft den Torden strengt oc budder,
 Oc med sin Liun-ild grom ofvr skov oc marcke skuldrer,
 Hvo aarsag viide vil, sig *Physicam* studere,
 Min Dag ej recker til, her blifve timer flere.

2.

Jupina aëris ve-
gita. Luftens
 under Sol eller
 Borgestue, i
 hvilken der
 skeer baade
 Ikt oc Værd-
meteorer.

Det næreste luffte-rom en half Miil højt at acte,
 Er temperered varm, det kand mand let betracte.
 Thi var den alt for heed da Folk oc qvæget døde:
 Oc var den alt for kold, stood langten Verden øde.
 Naar Sool i høje-Chor med Sommeren opstiiger,
 Den varme fra sig slaacr, oc da med heeden præger,
 Men naar hun vender sig, oc ned ad backen skröder,
 Da borter varmen sig oc Kuld da Nasen biöder.

[67] Om Sommer Dagen bliid, sig *retinner* næreste Stue,
 Men Vintren sneffter den, naar hviide bier flue.

(o) Nedre Stue
 rommere
 Sommer end
 Vinter, mel-
 lem Stue tvert
 om.

Tvert om, det mellem rom er trangt om Sommer-tjde,
 Men Vintren saa kaald sig stuen mon for-viide. (o)

(p) *Stella ca-*
dens. Stjerne
 skud.

I tvende næreste rom *meteora* varm oc kolde,
 Naar du vilt see dig om, du finder mangefolde,
 Der falder Stierne (p) ned (vi Stierne skud det kalde)
 Det er oc siunes som den skulde strax nedfalde:
 Men er en rund-knyt røg i højden tænd oc fyred,
 Som Skycn støder ned i Luftten under styred,
 Naar den saa farer ned, ret Stierne lig den klare,
 Da Stierne ofven for ret siunes ned at fare,
 Thi mand den icke seer en hiden Haande-vending,
 For røg som mellem er oc gjør den Øjen-blending.

(q) *Luxus sui-*
tatis ardens, den
 brændende
 brand.

Der ocsaa falder fra som ild optændte brande, (q)
 Der ned paa Marken slaacr oc bort i vilden strande.
 Ja, i den under-plats mand *meteora* skuer,